

Štev. 12.

V Ljubljani, december 1924.

Letnik XXV.

Miloš Obilić.

(1389)

*Boj, na Kosovem hrumeč krvavo, Murat dvigne milostno rokó,
kómu venec tke v junaško slavo? v šotor Milošu brž pot odpró.*

*Sultan Murat v misli šdi vtopljen, Miloš se boječe ne prikrade,
smage ga vedri blesteči sen. k nogam Muratovim plah ne pade.*

*Straša budna šotor mu obhaja, Njemu handšar je v rokavu skrit,
sin mu Bajasid to vest dovaja: ostro brušen, s strupom je oblit.*

*„Svetli oče, zunaj je junak, Kakor blisk sasveti se rezilo —
k tebi rad bi mu dospel korak. v prsi ni samaha izgrešilo.*

*Duša mu na križ je pozabila, In iz rane bruhne vroča kri,
s našo vero se je okrasila. sultan Murat mrtev obleži.*

*Tebi pokloniti hoče v last Prve groze se naval poleše,
svojega orožja moč in čast. vsaka roka po orožju seše.*

*Miloš Obilić vojniki se zove, Milošu je pot v prostost zaprt,
ti usmili prošnje se njegove!“ lovor okrasí junaško smrt!*

E. Gangl.